

[Jørgen Junior]

op med at gå ind på hele denne diskussion om folkeafstemningen i 1972, om hvorvidt befolkningen var klog eller ej. Befolkningen tog en stilling, vi er medlemmer, og indtil befolkningen beslutter det modsatte, forbliver vi medlemmer.

I hr. Gert Petersens indlæg er der et par spørgsmål, som jeg vil bede hr. Gert Petersen om at kommentere. Hr. Gert Petersen slynger nok så flot ud, at Norges og Sveriges situation udenfor med aftaler er så og så god i forhold til, hvad den ville have været, hvis Norge og Sverige havde været i EF, sådan opfattede jeg i hvert fald hr. Gert Petersens indlæg. Det lyder i sig selv meget hypotetisk og kører igen på denne linje: hvis vi nu ikke var trådt ind, hvad var der så sket? Jeg synes også nok, at hr. Gert Petersens udtalelse om, at den tyske stormagts mangel på vilje til at føre ekspansiv politik på mange måder er så og så ødelæggende, vist ikke er helt fair, hvis man ser på, hvilken fordeling der har været af skatteydermidler og midler i det hele taget fra de enkelte nationalstater til EF som sådan.

Hr. Gert Petersens marmeladedagsorden må jeg på fremskridtspartiets vegne sige nej til. Der er naturligvis i dagsordenen ting, som vi er ganske enige i. Vi er således ganske enige i, at bureaukratiet skal bekæmpes, og at der ikke skal harmoniseres for harmoniseringens egen skyld, men samtidig går vi skam ind for at fjerne tekniske handelshindringer. Vi synes i øvrigt også – og dér må jeg for en gangs skyld give udenrigsministeren fuldstændig ret – at det er en ganske interessant ting at konstatere, at EF-modstanderpartiet SFs nuværende dagsordensniveau er meget, meget sigende; det synes jeg udenrigsministeren havde helt ret i.

Hr. Ib Nørlund kom også med et pudsigt postulat om, at EF skaber vanskeligheder for hele den danske befolkning. Det er jo ikke rigtigt, eller hvis det er rigtigt, er det i hvert fald kun noget, der er rigtigt set fra hr. Ib Nørlunds synspunkt. Det er et rent og skært postulat, som der ikke kan være nogen som helst rimelighed i at bringe frem som et faktum.

Jeg vil advare udenrigsministeren, når man hører hr. Ib Nørlund tale om Sydafrika. Det danske standpunkt er nu altså blevet til et ryk til højre. Forstår de borgerlige politikere og socialdemokratiet da ikke, at kom-

munismen er umættelig? Det vil være et ryk til højre, hver gang man giver dem en af lillefingrene, det er ikke hele armen, de vil have, men hele kroppen.

Hr. Ib Nørlunds vurdering af min tale, at der skulle være tale om en særegen ny trosbekendelse, som endda blev garneret med europæisk korsfarerskab og sluttet med, at jeg skulle drage kamplinjer ned gennem Europa, er ganske pudsigt. Jeg tillod mig at konstatere, hvad især den kommunistiske del af verden har ansvaret for, at der findes en adskillelse af Europa, at der er et jerntæppe, at der er en mur, selvdløsende skydemekanismer osv., som skal »beskytte« en tredjedel af Europa. Jeg har lidt svært ved at se, at det er at grave kamplinjer ned gennem Europa.

Derfor vil jeg også til udenrigsministeren og de øvrige partier, som støtter udenrigsministerens politikk inden for Europa og på Beogradkonferencen, sige, at det er nødvendigt med en styrke, en verbal styrke naturligvis, men det er ikke acceptabelt med den eftergivenhed, som vi gang på gang afslører, og hvorved vi falder i det net, som er blevet hængt ud fra kommunistisk side. Det er en dum politik; vi bør koncentrere os om at føre en rimelig stærk Europapolitik i stedet for at lege bussemænd over for lande som Sydafrika etc.

Også hr. Ib Christensens dagsordensforslag kan jeg sige nej til på fremskridtspartiets vegne. Hvis der på et eller andet tidspunkt kommer et forslag om en europæisk union, vil fremskridtspartiet naturligvis tage stilling til det. For hvad er en europæisk union i hr. Ib Christensens tankegang? Det kan være uhyre mange ting. I øvrigt mener vi, at hvis det er en union, hvor der skal afgives suverænitet i væsentlig grad, sådan som vi har redegjort for gang på gang, så er det befolkningen og ikke folkettinget, der skal tage stilling. Så skal det ud til en folkeafstemning.

Og så kun lige en bemærkning til hr. Steen Folke, som udtaler, at han håber, mit indlæg kan få gassen til at gå af fremskridtsballonen. Dertil vil jeg sige, at jeg har så megen tiltro til befolkningens sunde dømmekraft, at det ikke sker. Det er naturligvis noget, som hr. Steen Folke kan få lov til at håbe, men jeg tror nok, han skal holde op med at tro det.

Så vil jeg godt over for udenrigsministeren gøre det helt klart – det tror jeg heller ikke